

SENTÈNCIA 2002-25 DE 4 DE JUNY DE 2002

DUANA. Control de mercaderies sensibles. Irrellevància del resultat d'anteriors visites d'inspecció: respecte als actes propis. Els llibres de registre han de permetre determinar el moviment de mercaderies: es tracta d'una obligació de resultat. PROCÉS INCIDENTAL D'INCONSTITUCIONALITAT. No s'aplica respecte dels reglaments ni té per objecte la determinació dels fets, sinó que es tracta d'una *quaestio iuris*.

Ponent : M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A N T E C E D E N T S D E F E T

1r.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència impugnada de 27 de setembre de 2001, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda formulada per la Sra. M.E.G. contra el M.I. Govern, en què sol·licitava l'anul·lació de l'acord adoptat el 15 de novembre de 2000, que va desestimar el recurs de reposició formulat contra un anterior acord de 24 de maig del mateix any, pel qual es va imposar a l'agent una sanció de 5.000.001 pessetes de multa, com a responsable d'una infracció greu de l'article 9.2.a) de la Llei de control de les mercaderies sensibles, de 4 de març de 1999.

2n.- Disconforme amb aquesta resolució, la part agent va interposar recurs d'apel·lació en data 17 d'octubre de 2001, el qual va formalitzar davant d'aquesta Sala el 30 de novembre següent. Fonamenta la seva impugnació en el fet de què el Servei de Duana havia realitzat anteriorment altres visites d'inspecció, sense fer constar cap anomalia, per la qual cosa l'Administració actua ara en contra dels seus propis actes. En segon lloc es basa en la inexistència de qualsevol normativa que determini la forma en què s'han de registrar els moviments de mercaderies, de manera que s'imposen els criteris unilaterals del Servei de Duana, amb infracció dels principis constitucionals de legalitat, de publicitat de les normes i de seguretat jurídica, entre d'altres. Finalment, al·lega que no s'ha produït cap classe de frau, ja que el tabac no arribà a entrar al magatzem de l'agent, sinó que va anar destinat directament als altres comerços de què és titular.

3r.- La representació del Govern va contestar el recurs mitjançant escrit presentat el 20 de desembre de 2001, en què sol·licita la desestimació de les pretensions de l'agent, atès que l'objecte dels anteriors controls que havia dut a terme el Servei de Duana no era coincident amb el que va donar lloc al present expedient sancionador. Al·lega també que la interessada havia fet constar, en la sol·licitud de llicència per operar amb mercaderies sensibles, que el local on es va practicar la inspecció seria el magatzem centralitzat per als tres establiments comercials de l'agent. Sosté que l'article 6 de la Llei de control de les mercaderies sensibles exigeix que els llibres de registre

reflecteixin clarament les entrades i sortides de mercaderies. Finalment, afirma que s'ha imposat la sanció en el grau mínim previst per la llei.

4t.- Atesa la petició d'ambdues parts de substituir la vista oral per la presentació d'escrits de conclusions, es va atorgar aquest tràmit per un termini de quinze dies, que va ser complimentat pels interessats reproduint substancialment els seus anteriors escrits d'al·legacions.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La representació de l'apel·lant addueix que el Servei de Duana havia realitzat altres visites d'inspecció amb anterioritat a la que va donar lloc al present expedient sancionador, sense que es fes palesa cap irregularitat, per la qual cosa considera que l'Administració ha actuat en aquest cas infringint el principi de respecte als actes propis. Tanmateix, l'examen dels documents incorporats a les actuacions posa de relleu que la sentència apel·lada ha desestimat encertadament aquesta argumentació de la part agent, amb arguments que no s'han vist desvirtuats en absolut en aquesta instància. En efecte, consta inequívocament que les anteriors visites d'inspecció no tenien per objecte, a diferència de la que ara s'examina, el control dels llibres de registre d'entrada i sortida de mercaderies en funció de les factures dels diversos proveïdors. En conseqüència, el resultat favorable de les anteriors inspeccions no determina el contingut de l'actual, on es va constatar que algunes adquisicions de tabac no havien quedat degudament enregistrades. No es pot parlar, doncs, de cap vulneració del principi de respecte als actes propis, ja que no hi ha correspondència entre l'objecte i finalitat de les diferents visites d'inspecció que s'han realitzat al magatzem de la interessada.

Tercer.- Des d'una altra perspectiva, la recurrent afirma que no està ben determinada legalment la forma de procedir al registre de les mercaderies, la qual cosa vulnera diferents prescripcions constitucionals, com el principi de legalitat, de publicitat de les normes i de seguretat jurídica, entre d'altres, de manera que insisteix en la petició de què es plantegi un procés incidental d'inconstitucionalitat de la Llei de control de les mercaderies sensibles i del seu reglament d'aplicació.

En primer lloc, convé deixar ben clar que la forma en què l'agent va formular en primera instància aquesta pretensió resulta totalment improcedent, ja que es va sol·licitar com a prova documental pública, per la qual cosa el Tribunal *a quo* va tenir la petició com a no formulada. És evident que l'objecte de l'activitat probatòria no és altra que l'acreditació dels fets que han de servir a l'òrgan jurisdiccional per adoptar la seva resolució. Ben al contrari, el procés incidental d'inconstitucionalitat no té per objecte la determinació dels fets, sinó que es tracta d'una *quaestio iuris*, que es planteja quan es considera que una norma legal d'imprescindible aplicació al cas pot ser contrària a la

Constitució, tal com ho defineix l'article 53 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

D'altra banda, el plantejament d'aquest procés incidental només podria referir-se a la Llei de control de les mercaderies sensibles, però no al seu reglament d'aplicació, ja que només les normes amb rang de llei poden constituir l'objecte d'aquell procés, mentre que l'adequació dels reglaments a la resta de l'ordenament jurídic pot ser controlada directament per aquest Tribunal, segons ho determina l'article 7 del Codi de l'Administració.

Quant al fons, no s'aprecia que l'esmentada Llei de control de les mercaderies sensibles plantegi en aquest punt dubtes raonables sobre la seva plena constitucionalitat. En efecte, el seu article 6 determina clarament que els llibres de registre han de permetre determinar amb precisió, entre d'altres extrems, les entrades i sortides de mercaderies. Es tracta d'una obligació de resultat, de manera que no s'imposen d'altres requisits de forma diferents dels que estableix el reglament, però en tot cas ha de ser possible extreure del registre les dades reals del moviment de les mercaderies. En conseqüència, és una obligació clara i incondicionada, la infracció de la qual dóna lloc a l'aplicació del règim sancionador previst en la pròpia llei. En cap cas es pot considerar que es produeix una vulneració dels principis constitucionals –ben diversos d'altra banda– que invoca la representació de la part agent.

Quart.- Com resulta dels documents incorporats a les actuacions, l'apel·lant no va procedir a l'anotació en el llibre registre de diverses entrades i sortides de tabac, la qual cosa constitueix una infracció de les obligacions de registre establertes en l'article 6 de la Llei de control de les mercaderies sensibles, que resulta imputable a la interessada a títol de negligència, i que és sancionada amb la multa mínima prevista per la norma per a aquests casos. En conseqüència, la interessada ha comès efectivament una infracció administrativa, tal com ho recull la sentència apel·lada, que no s'ha vist eficaçment desvirtuada, de manera que procedeix desestimar íntegrament el recurs que formula la representació de la part agent.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Desestimar el recurs d'apel·lació que formula la Sra. M.E.G. contra la sentència de 27 de setembre de 2001 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, la qual es confirma en els seus propis termes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.